2012

3

FOCUS
magazine

Martin Kamín

Autorka fotografie na obálce: Simona Smrčková

EDITORIAL

Naše fotografické kluby společně s redakcí **FOCUSmagazine** připravily svým členům nabitý fotografický program. Najdete v něm například kurzy fotografování se systémovými blesky, školení ve zpracování fotografií pomocí Adobe Lightroom a taktéž tradiční fotoexpediční cesty.

S fotoexpedicemi pojedeme opět na Sněžku (dvoudenní), do Toskánska (8denní), a příští rok do Nepálu (10denní), Kathmandu, na Island (12denní), do Indonesie (14denní), Českého Švýcarska (3denní), atd. O expedici na Sněžku si můžete přečíst v tomto čísle a o ostatních na **našem centrálním místě na FOCUSclubu**.

Letošní léto se nám - až na to počasí - vyvíjí aktivně, výstavy střídají vernisáže, akce se převaluje jedna přes druhou, výrobci fotoaparátů nás zahlcují novinkami, jakoby fotografové ani neodjeli na dovolené.

V tomto vydání FOCUSmagazine se nám myslím podařilo zkompletovat práce špičkových fotografů portrétů - Simona Smrčková, sportu - Petr Lusk, členů úspěšného fotografického klubu Balvan a práce studentů fotografické Střední školy a vyšší odborné školy reklamní a umělecké tvorby MICHAEL. V nových rubrikách **Street** si prohlédněte práce Ľudovíta Pernise a Libora Fojtíka v nové **REPOrtážní** rubrice.

Je pro nás potěšením sledovat práci tolika talentovaných lidí.

Naši klubovou činnost budeme letos dále rozšiřovat o nová fotografická setkávání, protože se nám podařilo získat hezké výstavní prostory v centru Prahy v galerii NO STRESS. Budeme tam pořádat jednak klubové výstavy a klubová setkání, ale také samostatné výstavy klubů a fotopromítání.

Hezký zbytek prázdnin vám přeje Martin Kamín

Google+

Facebook

Podpořte nás na sociálních sítích

Mezi stránkami se pohybujte PageUp a PageDown

FOCUS MAGAZINE

fotografování

s blesky Nikon a Canon

Na jednodenním kurzu se naučíte rychle a s jistotou fotografovat s interními a systémovými blesky. Vyzkoušíte si, jak fotit v malém ateliéru, venku, portréty, akční scény. Naučíte se "číst" světlo, používat rozptylky, softboxy. Zvládnete nastavení blesků, jejich bezdrátové řízení, synchronizaci na druhou lamelu a synchronizaci při časech kratších jak 1/250 s.

Registrace na kurz Nikon

Registrace na kurz Canon

fashion akt glamour

se Simonou Smrčkovou

ashion

Proč jste začala fotografovat a čím jste začala?

Když jsem se po ukončení studia vrátila po pár měsících v zahraničí, řešila jsem, co budu dělat dál. Protože můj přítel je fotograf - a dost vytížený svatební fotograf - nabídl mi možnost, si focením svateb přivydělat. Samozřejmě jsem ze začátku měla velké štěstí, protože byl i mou oporou co se týká technické stránky focení. I když jsem na obou školách, střední a vysoké, měla fotografii, příliš často jsem ji nenavštěvovala. Mým prvním foťákem byl Nikon D90.

Simona Smrčková

Nejste tedy studovaný fotograf, jak využíváte svou původní profesi při práci fotografky?

Vystudovala jsem FaVU VUT obor malířství III a fotka je pro mne...stejně jako malby, sochy...výtvarná práce, která nemá konkrétní pravidla. I při jejich úpravě se řídím hlavně pocitem, realita mě nezajímá. Hlavní je atmosféra a nálada, kterou pro někoho dociluji „nesmyslnými" barvami, ale pro mne je právě sytá barevnost asi nejvíce charakteristická.

Některé Vaše fotografie nějak evokují surrealismus Salvadora Dalího, je to možné ?

Konkrétně Salvatorem Dalím inspirovaná nejsem, každopádně přiznávám, že surrealismus je mi blízký.

Ve vašem portfoliu najdeme portrét, módu, svatby, děti. Vaše svatební fotografie nejsou jen o slavnostním okamžiku podpisu a polibku, je zřejmé, že se snažíte zachytit ještě něco navíc o každém páru? Co fotografujete?

Skoro s každým párem komunikuji průběh focení, pokud si mne někdo vybere, předpokládám že bude také chtít spolupracovat. Zejména v portrétech. Posílám jim návrhy „fotogenických" míst, abych se hned od začátku vyvarovala městských parků. Ale zdůrazňuji, že lokace musí být blízká hlavně jim dvěma. Vím, že se lidé uvolní před fotoaparátem zhruba po prvních 30 minutách, proto jsem ráda, když si rezervují co nejvíce času. Při reportáži jsem raději neviditelná a do průběhu nezasahuji, spíše „šmíruji".

Jak to máte s reklamní fotografií? Neláká vás svět velkých billboardů, kampaní a časopisů?

Zvolila jsem si k obživě hlavně svatební fotografii, která mě dost časově zaměstnává a je i náročná. Vím, že v reklamní fotografii bych neměla takovou volnost a možnost vlastní invence tak jako ve svých projektech, proto věnuji zbytek volného času právě jim. Představují jakýsi únik od klasické zakázky.

Portréty - barevné i černobílé - je to vaše parketa a specialita?

Spíše parketa, specialita je, že portréty na zakázku nefotím.

Simona Smrčková

Co Vás potěší a co Vás „zdrtí" jako kritika?

Určitě mne potěší pozitivní reakce fotografů, jejichž práce si vážím. Neřekla bych, že mne něco přímo zdrtí, na kritiku jsem si již zvykla a respektu ji, vítám konstruktivní kritiku. Ne každému může být moje práce blízká. Mám docela tolerantní pohled na věc, pokud se mi fotka nelíbí, je to v pořádku, bude se líbit stovkám dalším.. na mém osobním názoru opravdu nezáleží.

Simona Smrčková

Kde můžeme vidět vaše fotografie? Vystavujete?

Nevystavuji a aktivně se o to nezajímám.

Proč? Kontakt s návštěvníky vám nevyhovuje?

Myslím, že mnohem větší kontakt s divákem, zpětnou vazbu a reakce všeho druhu v dnešní době supluje internetová prezentace. Pohybuji se na některých fotografických a výtvarných serverech, kde dochází i k diskuzi, ke které by v prostoru galerie asi nedošlo.

Máte nějaké vzory? Co se vám jako fotografce líbí?

Líbí se mi osobní přístup fotografa a styl, i když to nemusí být zrovna ten můj šálek kávy, cením si, že si našel svou vlastní cestu projevu. Obdivuji mnoho fotografů, např. Zhang Jingna, Luis Beltran, Eugenio Recuenco, Tereza Vlčková, Martin Stánka, Paco Peregrin ve spolupráci s Kattaca, Ben a Erin Chrisman a mnoho mnoho dalších.

Fotíte jen u nás nebo máte práci také v zahraničí?

Převážně u nás, ale poslední dobou také v zahraničí. Takže pokud mi to čas dovolí, ráda takovou nabídku přijmu. Bývá to příjemná změna.

Simona Smrčková

Odkud přicházejí nápady a inspirace na projekty?

Hodně z filmů, z hudby, kterou často poslouchám. Samozřejmě ráda sleduji, co se děje ve fotografii, někdy mě zaujme pouze detail, který se snažím rozvíjet dál.

I když jsem typ fotografa, který si fotku inscenuje sám - dále ve spolupráci s vizážistou - připravuji se a vše mám v podstatě promyšlené do detailu, dost často mé úsilí končí zcela jinak než bylo v plánu, protože prostě něco nezafungovalo tak jak mělo. Takže výsledkem je fotka, ke které bych nikdy svým přístupem nedošla.

Simona Smrčková

ashion

Používáte pro dokončení fotografie Photoshop?

Ano

Vyhrála jste se svou fotografií soutěž Nikonu „Nikon kalendář" na rok 2012, čím fotíte?

Dostala jsem se do výběru 12 fotografií, které byly uveřejněny v kalendáři Nikon, moje srdeční záležitost. Nově fotím Nikonem D700.

Simona Smrčková

Děti na fotografiích jsou naprosto spontánní a je patrné, že fotografie nijak nestylizujete. Povězte, jak se vám fotografují děti ?

Fotografování dětí se věnuji velmi ráda. Mám ráda děti když slintají, řvou, šklebí se a smějí. Problém spočívá v tom, že dítě se většinou u fotografa chová jako u doktora, proto u mne rodiče skáčou, vydávají zvuky zvířátek, např. drůbeže. Dokonce obětují svůj mobil, aby na mě díte zapomnělo a bylo spontánní tak jako doma. Preferuji velmi jednoduché fotky na šedém pozadí na denním světle. Prioritou je pro mne výraz. Větší děti raději fotím venku při hře.

Simona Smrčková

Školení

Adobe Photoshop Lightroom 4

Naučíte se osvědčené postupy vyvolání fotografií
LR budete ovládat s jistotou a rychlostí
Naučíme vás vyvolávat pro tisk a pro internet
Naučíte se upravit typické a vlastní fotografie
LR budete vnímat jako nástroj
Pochopíte, proč je katalog lepší než adresáře

Termíny a registrace, zde
30.8. a 10.10.

Kurz je určen mírně a středně pokročilým fotografům. Učebna v Praze, jednodenní kurz

s c h o o l

Česko-Slovenské fotografické školy a prezentace jejich prací

ŠKOLA MICHÆL

Střední škola a vyšší odborná škola reklamní a umělecké tvorby

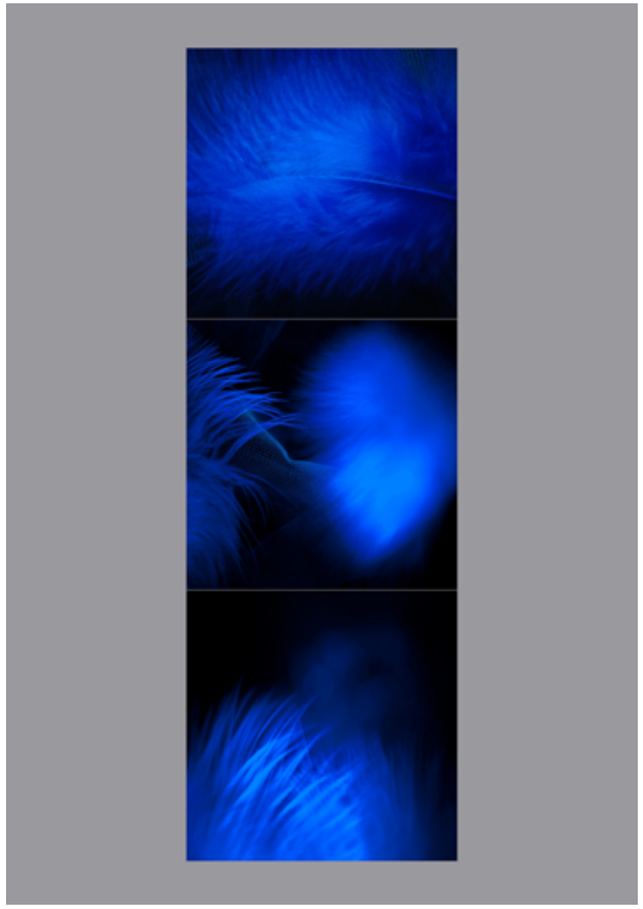
Autorka: Nikol Štrosová

Vrátili jsme se - alespoň na dobu rozhovoru ve škole Michael - do školních lavic a pohltila nás jakási esence napětí, očekávání, nervozity ze zkoušení, autorit kantorů...

Naše poslední návštěva na Střední škole a vyšší odborné škole reklamní a umělecké tvorby MICHAEL nabídla ještě další extenzi: jakési tvůrčí svěží prostředí. To se ještě více posílí, když před vámi otevírají jednu učebnu a ateliér za sebou. A završí se to tmavou komorou pro tradiční postup máchání filmů a fotografií ve vývojce a ustalovači.

Vzdálený hluk z učeben, cvakání závěrek na Hasselbladech a místnosti plné světel. Taková je atmosféra ve škole MICHAEL.

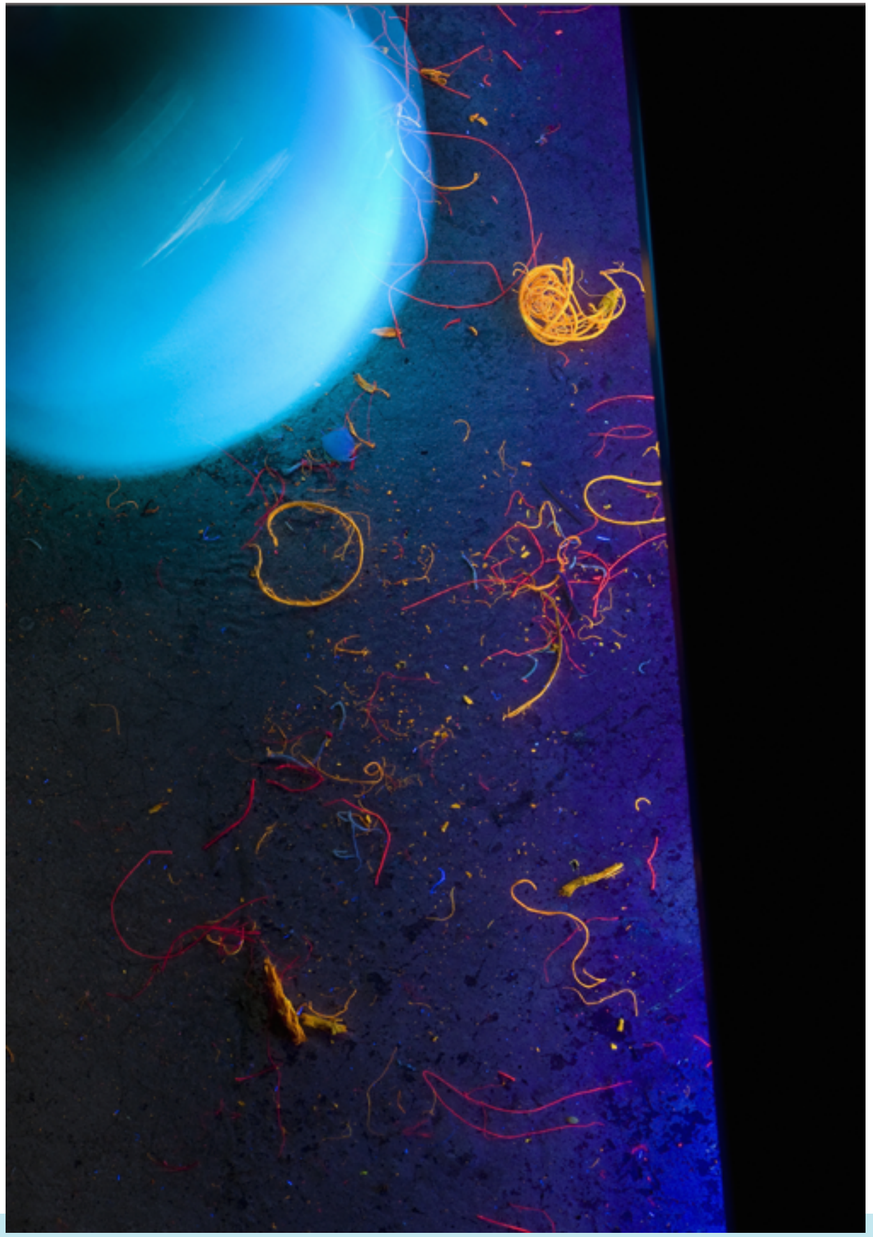
My jsme se za FOCUSmagazine.cz zajímali nejvíce o fotografické obory, takže vám přinášíme rozhovor s ředitelkou školy Monikou Hrubešovou a doc. Vladimírem Kozlíkem.

Autor: Tereza Danihelková, ilustrace

Autor: Karolína Oliveriusová, zvíře

Autor: Jakub Amler, inspirace hudbou

MICHAEL

school

Jaká je historie vzniku školy?

Škola vznikla v první polovině devadesátých let jako první svého druhu u nás. Hlavní iniciátor a „spiritus agens" celého projektu byl reklamní textař Zdeněk Štěpánek, legenda oboru. Reagoval na citelný nedostatek skutečně fundovaně připravených profesionálů, schopných uplatnit se v reklamní branži či při dalším studiu. Uplynulo téměř dvacet let a tato situace de facto přetrvává. Obzvláště to platí pro některé specializace (postprodukce, odbornosti členů filmového štábu atd.).

Jak byste srovnala rok založení školy 1994 s rokem současným z pohledu kvality výuky a zájmu studentů?

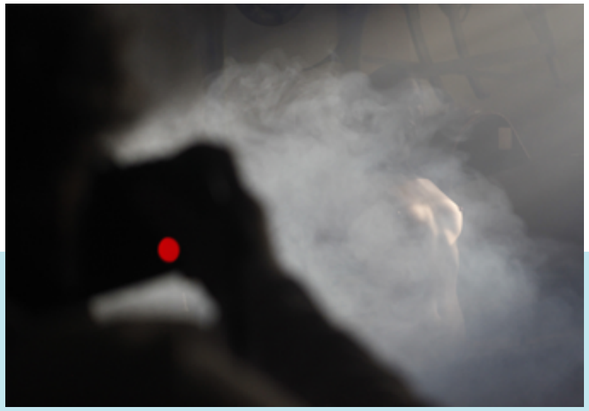
Jak jsem již zmínila, naše tradice trvá již bezmála dvě desetiletí, v průběhu takto dlouhé doby se pochopitelně řada věcí změní. Není třeba zdůrazňovat převratné změny v komunikačních technologiích a způsobu distribuce informací. Tyto planetární trendy se přirozeně odrážejí i v životním stylu a tvůrčích přístupech našich současných studentů. Zůstávají ovšem základní premisy: snaha „neusnout na vavřínech", nabízet inovativní výuku, inspirovat se aktuálními tendencemi v pedagogické práci, rozvíjet osobnost každého studenta. Myslím, že se nám to daří, jak potvrdilo i opakovaně nadstandardní hodnocení naší školy ze strany inspekcí ministerstva školství.

Pokud máte na SOŠ a VOŠ celkem 7 oborů, Grafický design, Výtvarná fotografie, Filmová tvorba, Management, Grafický design, Fotografická tvorba a Filmová tvorba, kdo je vaším typickým studentem?

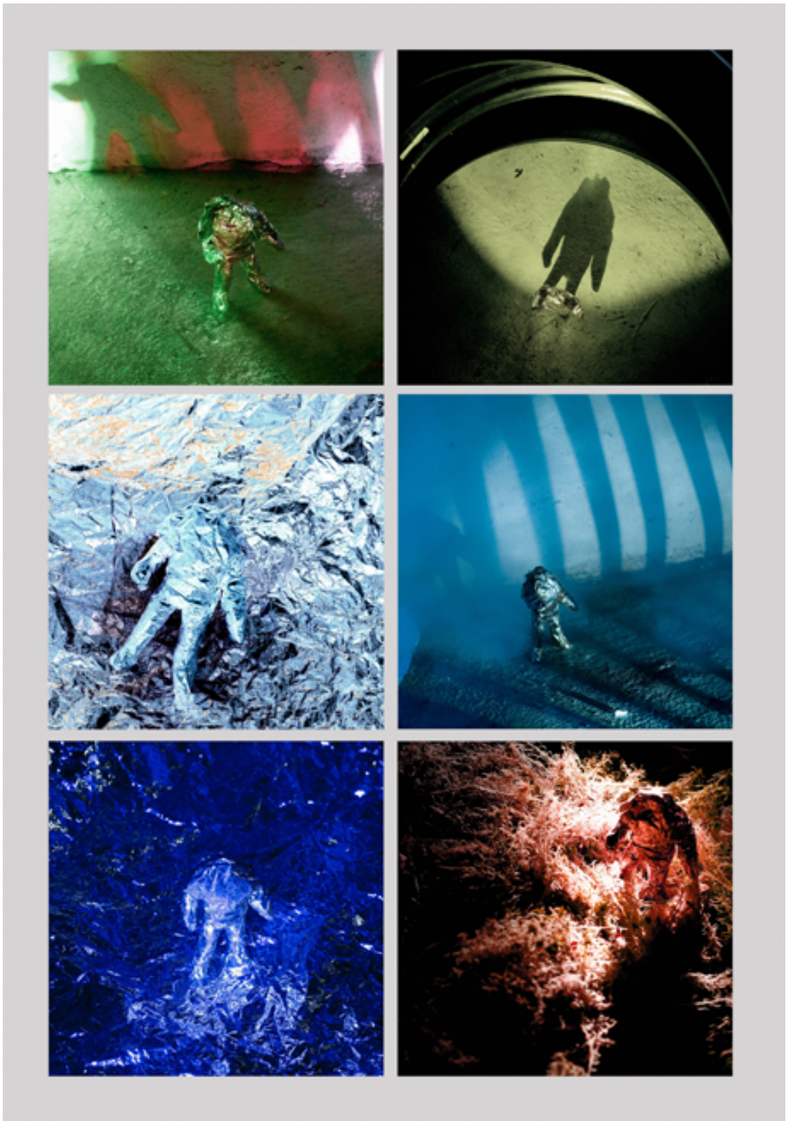
Výtvarně nadaný, kreativní a na vizuální komunikaci zaměřený student

Autor: Linda Vlčková, výstavní soubor

Autor: Milan Drobný

Autor: Jakub Amler, výstavní soubor

Autor: Tomáš Teplý, kalendář pro Triolu

O který z nich je největší zájem?

Myslím, že v poslední době o Fotografickou tvorbu a Filmovou tvorbu.

Jak se musí budoucí studenti připravit na zkoušky?

Tak jako na uměleckou školu. Součástí talentových zkoušek, které se skládají z každoročně obměňovaných požadovaných témat a volných prací, je pohovor související s předloženými pracemi a pohovor týkající se kulturního přehledu a základních znalostí z dějin oboru a umění.

Kolik studentů přijímáte každoročně na obor fotografie a kolik jich dokončí?

Na střední školu přijímáme okolo dvaceti pěti studentů (na praktickou fototvorbu jsou v tomto počtu minimálně tři profesoři), na VOŠ cca 10 studentů. Na výuce v Ateliéru výtvarné fotografie VOŠ se letos podíleli významní odborníci z praxe, např. A. Kratochvíl nebo J. Pohribný, a vedoucí profesor oboru doc. Mgr. V. Kozlík.

Mají studenti během studia možnost vystavovat své práce?

Ano, studenti vystavují, dokonce se již třetím rokem účastnili prestižního festivalu fotografie PraguePhoto, dále pořádáme FESTMichael, jehož součástí jsou výstavy, letos dokonce v plenéru na náměstí Míru v Praze. Každoročně vystavujeme maturitní práce v pražské kavárně Café Alternatif atd. V poslední době se mi zdá, že výstavních aktivit je velmi mnoho a někteří studenti si toho dokonce přestávají vážit a berou to jako samozřejmost.

Autor: František Svěrák, inspirace

Autor: Barbora Blažková, portrét

Autor: Barbora Blažková, reklama pro Triolu

Kolik studentů za celou dobu vaší existence ukončilo úspěšně školu?

Je to téměř 900 studentů.

Jaká je koncepce studijního oboru fotografie? Co se všechno mohou naučit?

V minulém roce se na fotografii hlásilo 70 dětí, ale uspělo pouze 25. Talentové zkoušky na školu Michael do oboru fotografie se skládají pravidelně v lednu a studenti kromě čtyř povinných okruhů dokládají také 10 fotografií podkládající vlastní kreativitu.

Které povinné okruhy jsou podle vás pro ně nejtěžší?

Výuka je zaměřena na fotografickou tvorbu ve všech hlavních oblastech fotografie, prohlubuje a rozvíjí talent a vede k poznání tvůrčích i technických stránek oboru. Studium postupně rozvíjí a kultivuje schopnosti studentů vyjadřovat se specifickými prostředky fotografického obrazu – prostředky moderního vizuálního jazyka.

Studenti si osvojí znalosti technické i uměnovědní. Důraz je kladen na tvůrčí stránku, která je s dobrou reklamou neoddělitelně spjata. Praktická cvičení jdou od možností klasických postupů až k nejnovějším typům digitálního zobrazování a postprodukčních úprav v různých typech programů počítačového zpracování obrazu.

Studenti jsou velmi dobře připraveni na samostatnou práci a na pokračování ve vysokoškolském studiu. Řeší nejen školní praktická cvičení, ale i konkrétní reklamní úkoly pro firmy a instituce. Výuka je zajištěna moderní technikou, špičkově vybavenými čtyřmi ateliéry, novou počítačovou učebnou ve zcela nových prostorech nástavby realizované v roce 2010.

Velká pozornost se věnuje umělecké tvorbě a rozvoji tvůrčích schopností. Studenti i pedagogové vystavují práce a zapojují se do soutěží. Tradicí se staly pravidelné „plenéry“ na závěr roku, umožňující soustředěnou individuální i týmovou práci na zadané téma, včetně konceptu, scénáře a produkčního zajištění.

Spojení tvůrčích schopností se znalostmi v oblasti reklamy vytváří předpoklady pro široké uplatnění studentů v nejrůznějších oblastech profesionální fotografie, v reklamních agenturách, kulturních institucích i v nezávislé tvůrčí činnosti.

Autor: Barbora Blažková

Autor: David Michálek, inspirace hudbou

Obor vede od roku 2006 fotograf, výtvarník a pedagog Vladimír Kozlík, který zde úspěšně uplatňuje své dlouholeté zkušenosti z tvůrčí praxe, z působení na vysoké škole a výuky fotografie inspirované koncepcí profesora J. Šmoka, zakladatele katedry fotografie na FAMU. Své odborné a tvůrčí zkušenosti uplatňuje a aplikuje v systému výuky a dosahuje vynikajících výsledků. Pedagogický sbor složený z odborníků a absolventů FAMU tyto efektivní postupy, které jsou podpořeny tvůrčími a praktickými zkušenostmi, dále úspěšně předává.

Stalo se, že nějaký jasný talent školu nedokončil?

Nevím o nikom, ale nepůsobím na škole od jejího samotného začátku.

Studenti prvního ročníku obhajují před komisí. Kdo v ní obvykle zasedá?

Své závěrečné klauzurní práce obhajují studenti (nejen prvního ročníku) před komisí složenou z vedoucího oboru a všech oborových pedagogů. Výsledná známka je průměrem jednotlivých individuálních hodnocení.

Víme, že na škole působí kromě stálých učitelů i mnoho známých osobností, s kým se mohou studenti potkat?

Pořádáme dílny s tvůrčími osobnostmi a na škole působí jako externisti a vedoucí různých dílen renomovaní odborníci např.
A. Kratochvíl, J. Pohribný, L.Taylor, Zuzana Zemanová, Filip Issa a další.

Autor: Lucie Kroupová

Určujete studentům fotografie témata ke zpracování? Musejí pracovat pouze na nich? A jak velký prostor jim dáváte pro jejich samostatnou tvorbu?

Studenti mají dostatečný prostor pro svoji samostatnou tvorbu. Dbáme však na to, aby i v případě volné výstavní tvorby pracovali podle zvoleného konceptu. Odevzdávají proto písemné explikace i k samostatným tématům.

Při našem rozhovoru nás provázejí celou rozlehlou budovou a ukazují jednotlivé ateliéry. K našemu překvapení otevřou jedny dveře, za kterými se skrývají pulty s miskami, zvětšováky a vůně vývojky. Ihned musí padnou otázka: Co vás přimělo k tomu, že jste se rozhodli studenty (2. ročníku) přívést zpět k temné komoře a vývojce?

Fotografie je jen jedna. Tak jako existoval záznam obrazu např. na zcitlivěnou skleněnou desku a potom na film, tak nyní existuje záznam obrazu digitální. Podstata fotografie zůstává. Seznámení se s klasickou fotografií je nutné pro pochopení podstaty fotografie, a pro předvedení jak vypadá dobře nazvětšovaná fotografie. Přes tuto znalost pak vede k získání schopnosti rozlišit dobře, nebo špatně vytištěnou fotografii z digitálního záznamu.

Jak reagují studenti na to, že musí opět máchat ruce ve vývojce? Jak to mladí lidé dnes berou?

Čím dál tím lépe a s větším zájmem. Stále více studentů chce tvořit i klasicky a temná komora je pro ně dobrodružství a tajemství. Většinou jsou nadšeni, když vytváří fotogramy, když poprvé vidí, jak fotografický obraz vzniká po expozici a objevuje se ve vyvolávací lázni.

Ateliéry, kterými jsme prošli, jsou vybaveny nejnovější technikou. S čím konkrétně studenti pracují?

S digitálními zrcadlovkami většinou značky Nikon, s Hasselbladem opatřeným digitální stěnou a taktéž s Mamiyou 645. S profesionálními klasickými profesionálními fotoaparáty na velký formát, (Toyo, Sinar) se zábleskovou i kontinuální profesionální osvětlovací technikou.

Škola je nově zrekonstruovaná a studenti všech oborů tady najdou moderní zázemí, je to škola soukromá, ale přesto, jak se vám daří vše ekonomicky zvládnout?

Díky pečlivé ekonomické rozvaze to zatím zvládáme celkem dobře. Podařilo se nám též úspěšně realizovat granty Evropské unie, které nám také napomohly zařadit se mezi prestižní školy v České republice.

Hodnocení probíhá stejně jako ve škole, škálou známek v rozmezí 1 až 5, ale škola Michael je něčím jiná. Studenti, kteří jsou hodnoceni nedostatečně, se svou prací neskončili. Práci totiž stejně musí dodělat, i když dostali nedostatečnou. Jak to vnímají?

Pravidla hry se studenti dozvědí hned na začátku roku a velmi brzy pochopí, že je to v jejich zájmu. Pokud se mají stát odborníky, musí zvládnout všechny zadané praktické úkoly. Zadanou práci musí přepracovat, pokud ji nezvládnou. Pokud z různých důvodů chybí, tak dostanou nový pozdější termín k odevzdání práce, ale všechna cvičení musí odevzdat. Když nestihnou odevzdat v termínech, do konce roku, tak odevzdávají po prázdninách, ale roční tematický plán musí splnit. To je základ, od kterého se odvíjí vysoká výtvarná a profesionální úroveň prací většiny našich studentů.

Jaké možnosti pokračovat ve studiu se pro studenty po absolvování školy Michael otevírají? Mohou jít přímo do praxe, jsou z nich po studiu tady připravení profesionálové, nebo je potřeba ještě další studium pro jejich uplatnění v praxi, v médiích, v profesi?

Po ukončení studia jsou výtvarníci - profesionálové, to vyplývá z předchozí odpovědi. Mohou být např. samostatní tvůrci na „volné noze" nebo v reklamních a komunikačních agenturách, médiích klasických i elektronických atp. Pro jejich uplatnění v praxi, zvláště po absolvování naší VOŠ, není potřeba další studium. Pokud jdou na vysokou školu, je to pro možnost se dále umělecky rozvíjet, bez omezení a hlavně pro získání titulu.

Autor: Tereza Matějková , dokumentární panel

S kým spolupracujete u nás nebo v zahraničí?

Hlavně s odborníky z praxe a s renomovanými firmami – např. Fotoškoda, Nikon, Česká televize, TV Nova. Samozřejmě si také vyměňujeme zkušenosti s kolegy z jiných uměleckých škol z tuzemska i ze zahraničí. Ze zahraničních škol mohu jmenovat Filmovou školu v Košicích, Alanus Hochschule, Perth College Scotland a další.

Uplatnili vaši studenti své práce ještě v době studia, například v reklamní branži?

Jistě. Pořádáme kupříkladu tendry studentských prací pro self promo. Někteří naši studenti si již v průběhu studia vyšších ročníků připravují rozjezd vlastních podnikatelských aktivit, přirozeně nejčastěji spjatých se sektorem reklamních služeb. Síť kontaktů a inspirací, „sociální kapitál", který v době studia získají, je pro ně neocenitelný.

Jakých soutěží se pravidelně účastníte?

Studenti se s úspěchem zúčastňují kupříkladu konkurzů na plakát prestižní akce Schola Pragensis (před nedávnem se naší studentce podařilo získat první místo a její návrh tak určoval vizuální styl celé přehlídky). Pravidelně se účastníme také mediálního projektu „Studenti čtou a píší noviny", ve kterém studenti školy Michael opakovaně uspěli i na poli psaného slova, a to v kontextu několika stovek středních škol z celé ČR. V současnosti nám udělal velkou radost úspěch studentů třetího ročníku oboru Grafický design a vizuální komunikace. Jejich dílo unikátním způsobem dokázalo zapojit do prostředí street artu seniory. Pod názvem The Wall:537 faces vzniklo za podpory Nadace O2 a můžete ho vidět na pražské Pankráci. Autoři si získali pozornost i v mezinárodním kontextu. EU jejich projekt prezentuje jednotlivým členským státům jakožto inspirativní příklad mezigeneračního dialogu.

Autor: Jakub Amler

Autor: Eva Gleich, autoportrét

fotoSkoda

www.fotoskoda.cz

Canon AKČNÍ NABÍDKA!

EOS 7D

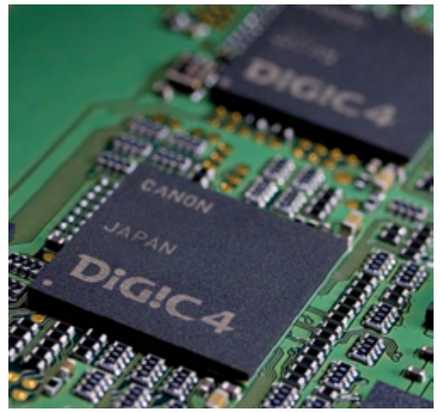
objektiv EF-S 15-85 IS

CF 16GB ZDARMA!

- Rozlišení 18.0 Mpx
- Videosekvence Full HD
- Integrovaný Speedlite Transmitter
- 19 bodový zaostřovací systém

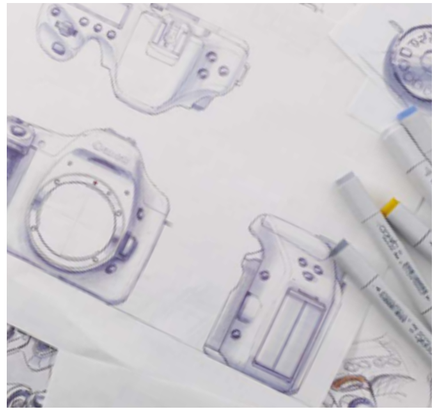
48.990,-

18.0 MEGA PIXELS CMOS · 8.0 Frames Per Sec · ISO 6400 · All Cross-type 19 AF · 100% Viewfinder · EOS Movie FULL HD · DIGIC 4

DSLR Canon EOS 7D v sobě skrývá mnohem více inovací, než by se na první pohled mohlo zdát. Mezi ty hlavní patří 18 Mpx CMOS senzor, Full HD videosekvence, velký hledáček se 100% pokrytím obrazu a hlavně je první DSLR firmy Canon, jež má vestavěný transmitter. Progresivní design fotoaparátu Canon EOS 7D byl navržen za účelem pohodlného držení a snadného ovládání.

Centrum FotoŠkoda

Palác Langhans
Vodičkova 37, Praha 1

Street

ĽUDOVÍT PERNIS

Street je považováno za jedno z nejtěžších fotografických témat. Fotograf musí přistoupit k lidem, narušit jejich osobní a bytostnou hranici, za kterou-

se často uzavírají před okolním světem. Chce to notnou dávku osobní odvahy a zkušeností.
To ale stále není zárukou dobré fotografie.

Z fotografa se pak musí dílem okamžiku stát opačný pól: pokorný pozorovatel děje zachycující typickou a neopakovatelnou událost ze života ostatních.

Sebejistota fotografa v každé podobné pozici se pak promítne v tom, co zachytí na čip nebo film.
Naše pozvání do FOCUSmagazine přijal Ľudovít Pernis.

Street

Ľudovít PERNIS

Vy jste si street vybral?

V mojej práci, či už vo fotografii alebo výtvarnom umení, ma vždy inšpirovali ľudia a ich život v rôznom spoločenskom prostredí. K street fotografii ako takej som sa dostal až v roku 2010, keď som začal fotografovať Leicou, ktorá mi umožnila bližší, menej nápadný kontakt so scénou, tak potrebný pre nepozorované zachytenie rozhodujúceho okamihu jedinečného úseku zo života ľudí. Mám rád tento okamih a to ma fascinuje.

Fotografováním jste se živil nebo živíte?

Fotografovanie bolo vždy mojou záľubou a s pretávkami sa mu venujem asi od roku 1965. Fotografovanie ma živilo len asi tri roky, keď som pracoval v tlačených médiách ako fotoreportér.

Kdybyste zájemce chtěl navnadit, proč fotografovat pouliční děj a lidi na ulici. Co byste jim řekl?

Je to množstvo príbehov, ktoré nikdy nekončia. Ale nesmiete nič robiť na silu, musíte mať na to chuť, byť v pohode a nechať sa vtiahnuť do deja. Nájsť si vlastný štýl alebo uhoľ pohľadu. Myslím, že tým som povedal všetko.

Mám rád tento okamih a to ma fascinuje.

V Južnej Amerike je nebezpečné nosiť fotoaparát alebo kameru

Kde se vám fotografovalo nejlépe?

Najlepšie skúsenosti mám z Ázie, kde sú ľudia milí a bezprostrední a pre street fotografov sú rajom veľké mestá ako je Hong Kong, Macao, Kuala Lumpur a Singapur. Sú ale aj verejne známe miesta v Južnej Amerike, kde je nebezpečné nosiť fotoaparát alebo kameru, ale kde by som to nečakal je Buenos Aires (Argentína), kde sa ma pokúsili 2x okradnúť a tiež vo Foz do Iguazu (Brazília), kde sa pokúsili mojej manželke ukradnúť kameru. Po takejto skúsenosti je už v takých mestách ako Rio de Janeiro a Sao Paulo opatrnosť nevyhnutnosťou.

Komunikujete nějak s modelem při fotografování?

Nie. Snažím sa byť čo najmenej nápadný, aby som neovplyvnil mojou prítomnosťou chovanie ľudí a nenarušil tak prirodzené plynutie deja, ktorý chcem zachytiť.

Street

Ľudovít PERNIS

Na vašich fotografiích je člověk - ovšem stále v důstojné pozici. Nechcete se pouštět do nějakých hlubších témat, slamy, lidé žijící na ulici?

Musím sa priznať, že som mal aj takéto nutkanie, ale dospel som k záveru, že týchto tém je vo fotografii, hlavne reportážnej prezentovaných až príliš veľa, samé násilie a bieda (napr. vo WPP) - *World Press Photo, pozn. redakce.*

Precestoval som veľa krajín sveta a tak aj z vlastnej skúsenosti viem, že tej biedy a utrpenia je strašne veľa a preto si myslím, že jej fotenie je veľmi ľahké a vzbudzuje vo mne nepríjemné pocity, veď títo ľudia nemajú nič a nemôžu sa ani brániť (napr. bezdomovci), preto viac inklinujem k dokumentovaniu tej pozitívnejšej stránky života.

Street

Ľudovít PERNIS

Street

Ľudovít PERNIS

Upravujete nějak scénu před focením - támhle ohnout větvičku, posečkat na přejezd tramvaje nebo auta - po focení - vyretušovat cyklistu?

Nie. Nerobím inscenovanú fotografiu.

Vaše fotografie jsou řemeslně perfektně zpracované, naznačíte nám své workflow a postup pro vyvolání černobílé fotografie?

Svoje fotografie upravujem v Adobe Lightroom. Je to skvelý program nielen na editáciu ale aj na archivovanie fotografii, takže všetko v jednom.

Pozn. redakce: Na Adobe Lightroom pořádáme pravidelná školení. Podívejte se sem.

Street

Ľudovít PERNIS

V mojom prípade sú to vždy ľudia

Jaký fotoaparát a objektiv berete s sebou nejčastěji?

Leica M9 a Summicron-M 35/2.

Fotografie ve vašem výběru jsou z Jižní Ameriky. Co tam našince táhne?

Hlavne poznanie iných kultúr a jej prejavov. V mojom prípade sú to vždy ľudia.

Street

Ľudovít PERNIS

S vaší ženou také natáčíte. Jen tak pro sebe nebo jako zakázky?

Video záznamy spracovávame ako dokument z našich ciest pre vlastný archív, ktorý je tiež k dispozícii pre našich priateľov a známych.

Co vám fotografie dává a co vám bere?

Neviem ako by som to povedal, ale myslím si, že je to vášeň a dáva mi pocit uspokojenia. Pokiaľ fotografujete pre potešenie a viete si to vychutnať, tak Vám len dáva a nič Vám neberie. Myslím to tak, že sa nesmiete stať jej otrokom.

Street

Ľudovít PERNIS

Street

Ľudovít PERNIS

Ľudovít PERNIS

Street

foto expedice

15.9.
Sněžka
2 dny

Informace Sněžka

3.2.2013
Indonesie, Bali
15 dní

Informace Indonesie

19.10.
Mariánské lázně, Kladská
1 den

Informace Kladská

29.9.
Toskánsko
8 dní

Informace Toskánsko

Cestujete s fotoaparátem a s vámi dalších 20 cestovatelů. **Je to běžný turistický zájezd**. Objevujete končiny, kam se třeba už nepodíváte, taháte s sebou těžkou výbavu, stativ, přechodové filtry, dálkové spouště, konvertory a nakonec máte na pořízení snímku **2 minuty**.

Zastavit, vyskočit z autobusu, vyfotit a jede se dále. Se zrcadlovkou a celou tou výbavou jste mírně řečeno „exoti" nebo ostatní řádně **zdržujete**.

Protože provozujeme naše fotografické kluby a potkáváme se s fotografy každodenně, ať na internetu nebo osobně, pochopili jsme, že pořídit kvalitní fotografie, něco se při tom naučit, poznat nové kraje a kultury - **a to pořádně - lze jen na specializované akci určené jen fotografům**. A tak jsme je začali podobné akce pro členy našich fotoklubů organizovat sami.

Fotoexpedice mají za hlavní cíl připravit co nejlepší podmínky pro pořízení skvělých fotografií a poznání světa.

Mnohdy čekáme na správné světlo, vyhlížíme místa, často se na ně vracíme i několikrát, trpělivě čekáme až přejde mrak po dešti, na svahu čekáme, až slunce vrhne paprsky na kopeček, na kterém stojí toskánské osamělé stavení s cypřišovými alejemi.

Vstáváme brzy ráno, abychom za východu slunce na Křížovém vrchu se svými 400mm objektivy zachytili paprsky prostřelující válející se mlhu.

To jsou naše fotografické expedice. V tomto díle vám chceme ukázat některé fotografie z našich fotoexpedic na Sněžku - naši nejvyšší horu.

foto EX expedice

Stránky na Facebooku a Google+, kde najdete informace o aktuálních fotoexpedicích.

Když kliknete na Líbí se mi nebo si nás přidáte do Kruhů, budete dostávat informace, kam aktuálně cestujeme.

PHOTO EXPEDITIONS

Sněžka

Pro více informací o expedici a registrace, klikněte sem.

Panorama má původně 27000 bodů a je složené z 12 fotografií, vydalo by na obraz o velikosti 3,5 metru

Je zajímavé zjišťovat, že spousta fotografů je ochotná cestovat za fotografováním do světa, i toho nejvzdálenějšího. Přitom u nás je spousta nádherných míst, která ještě nenavštívili, ani nevyfotili. Dokonce jsou mnozí, kteří za fotografií cestují jen za naše hranice.

Jednou z nejlepších českých fotografických destinací je naše Sněžka, letos na její vrchol vystoupáme počtvrté.

EXPEDITIONS

Na naší nejvyšší hoře je stále co k focení. I když je nehostinná mlha a musíte zápasit s větrem, aby vám nestrhl stativ, stále máte šanci na to, že se protrhnou oblaka a na Obří důl pronikne proud světla. Nebo jsou dny, kdy čekáte na mrak, aby se vůbec něco na obloze vykreslilo. To jsou nejkrásnější momenty a okamžiky, kdy závěrky cvakají jako o závod.

Na Sněžku se letos budeme vydávat již počtvrté. Tentokrát jsme změnili a rozšířili program a udělali z expedice dvoudenní akci. To proto, že pro některé bylo překonání 16 km pěšky v jeden den s plnou výbavou náročné.

Tentokrát si užijeme více focení a fotografické práce na horách.

EXPEDITIONS

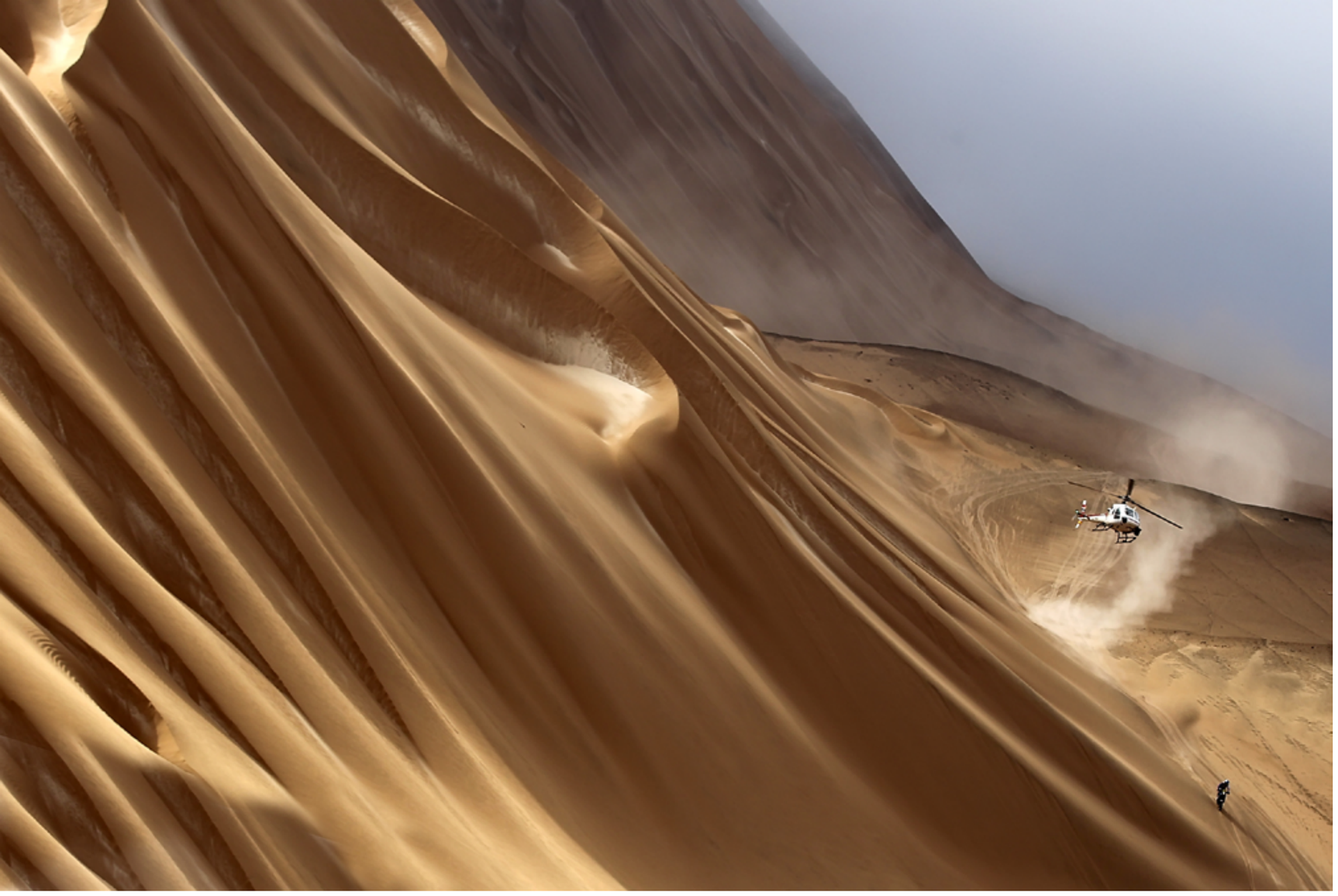
EXPEDITIONS

EXPEDITIONS

Životní cesta fotografa může začít klidně u jeho práce pro rodinnou firmu s autodopravou. Podobně to bylo s Petrem Luskem. Vystudoval strojní průmyslovku, a hned po škole zakotvil v rodinné firmě. Povinnosti, práce, úvazek v podnikání, žádný čas na koníčky. Nakonec se z něj ale stává cestovatel a fotograf - jak jinak: motoristických sportů.

Petr Lusk cestuje a fotografuje po celém světě. Nespokojil se jen s českými a evropskými závody a za pár let se vydal do světa. Jako fotograf navštívil: Nový Zéland, Austrálii, Sardinii, Argentinu, Finsko, Švédsko, a...DAKAR.

5:3 sport

Petr Lusk

Kde a kdy jste objevil fotoaparát?

Závody mě zajímaly odjakživa, F1 jsem sledoval v televizi, klasické rally probíhalo v našem okolí. Pocházím z Písku, takže rally Šumava a závody kolem Českého Krumlova byly motoristické události, které jsem sledoval vlastně z patriotické „povinnosti".

Kolem roku 2000 se digitální fotografie natolik zatraktivnila, že jsem kromě koukání začal také fotografovat. Také díky tomu, že digitální fotoaparáty byly mnohem přístupnější. Začal jsem se postupně učit, studoval jsem práci zkušených sportovní fotografů a postupně se zlepšoval.

sport

Petr Lusk

Petr Lusk sáhl nejdříve po kompaktních fotoaparátech, ovšem zpoždění spouště, rychlost a další „neduhy" mu dovolily udělat spíše náhodně fotografie. Až v roce 2002 s prvními zrcadlovkami Canon D60 začal také díky výměnným objektivům a pohotovosti fotoaparátu dělat první pořádné fotografie.

Tehdy bylo nemožné získat na závodech doprovod zkušeného fotografa, nebylo možné se sportovní fotografii někde naučit na škole, a času jsem neměl taky nazbyt. Staří profíci si své postupy a zkušenosti tajili, byla velká konkurence. Paradoxně mě fotografování donutilo opustit denní kolotoč podnikání, opustit firmu. To byla pro mě škola života; vyčistilo mi to hlavu. Tehdy jsem začal vážněji fotografovat. Postupem: pokus a omyl. Jakou clonu nastavit, když jede auto proti vám? Našel jsem si vzory, a ty jsem se snažil napodobit. A časem se mi to začalo dařit.

sport

Dá se ve sportovní fotografii vymyslet něco dalšího, nového?

Díky tomu, že jsem si řekl, že to myslím s focením vážně, stanovil jsem si vysoké cíle. Rozhodl jsem se, že pojedu na světové závody do Mexika, Argentiny, na Nový Zéland.

Tehdy to byla místa skoro pro všechny fotografy nedostupná, ale díky naší firmě jsem se mohl dostat kamkoliv. A tam jsem mohl vymýšlet také nové věci, navštívit jiné lokality, potkat jiné lidi, seznámit se s jiným okolím.

Cesta na takové závody neznamená, že se tam prostě vypravíte a uděláte snadno skvělé fotografie. Musíte si projekt trať, zkontrolovat odkud půjde v různých časech světlo. A všechno jsem si značil do mapy. Nechtěl jsem fotit jen auto, ale chtěl jsem dostat do fotky taky prostředí, děj. Považuji to jako hrozně důležité, aby se do fotografie kromě jedoucího auta dostala ještě další přidaná hodnota. A to mi začalo vycházet.

Petr Lusk

sport

PETR LUSK

sport

Je problém se v Česku živit fotografií?

Ano, protože naše závody vedou pořád po stejných místech, stejné rychlostní zkoušky, stejné trasy, nové věci nepřichází. Českých fotografů sportu je u nás hodně moc, minimálně dalších deset skvělých kolegů… Klobouk dolů před těmi, kteří to jsou schopni u nás nafotit atraktivně!

Petr Lusk

Chce to odvahu vycestovat ven? Finance?

Rozhodující je - samozřejmě - finanční zázemí. Protože klasické rally, světové rally WRC, 4denní nebo 5denní soutěže jsou v průměru na 200kilometrovém území. Musíte tam přijet dříve, seznámit se se zemí, projet si rychlostní zkoušky. Nakoukat prostor podle světla, najít si správná místa, spočítat přesně časy, kde auta asi budou…

A pak je tady DAKAR, to je úplně jiná kategorie. Je to závod v extrémním prostředí, nejtěžší na světě, ujedete denně 700 kilometrů v těžkém terénu – to je výzva. Na takovém závodě musíte skloubit obrovskou spoustu věcí, abyste udělali jednu pořádnou fotografii. Než bych jel na deset evropských závodů, raději pojedu na jeden světový.

A co fototechnika?

Určitě důležitá. Všude se práší, ale není to jen obyčejný písek, ale ten nejjemnější prášek, máte jej všude, já jej setřepávám ještě 14 dní po závodech doma. Foťák a skla musím po návratu vždy kompletně nechat vyčistit v servisu.

Co berete s sebou do terénu?

Do focení v terénu musíte dát nadšení, aby vaše fotky byly něčím zajímavé - není to jen práce. Jedete cestami necestami, bloudíte... Denně nachodíte 25-30 km pěšky. Musíte mít dobré fyzické a psychické předpoklady. Běžně se dostanete do situací, kdy jedete 17 hodin denně, spíte 3 hodiny. Dostanete se do situací, kdy vlastně máte pocit, že už je konec, jste vyčerpaní, vyhrabáváte auto z písku... Takže do terénu beru sebevědomí, fyzickou a psychickou odolnost a nadšení.

sport

Jezdíte také závody?

Ano, předloni jsem to otočil na střechu... musel přiletět vrtulník, čekáte tři hodiny na pomoc...

Musíte jet v závodu DAKAR, platíte startovné, sháníte sponzory, musíte mít bezpečnostní prvky, rámy, hasičský bezpečnostní systém.

Jedu večer před závodníky, najedu si náskok, a pak na ně na vybraných místech čekám. Spím v horách a poušti, pak si vybírám místo, a teprve pak fotím. Závodníky následuju cestou necestou, kdo to nepodstoupí, fotky prostě nemá.

Kde se v lidech bere ten motor, který je do takového rizika stále strhává? Co je tam táhne?

Taky jsem o tom přemýšlel... Zlámou si obě nohy, vrtulník, nemocnice... a za rok jsou zpátky. Já to mám jako koníčka. Já si to užívám – je to asi úchylka. Mě to baví, chci prostě udělat nejlepší fotku. První rok jsem se ptal proč se tam vlastně vracím? Co mě tam táhne? Po návratu 14 dní spíte, pak se ale proberete a začíná to znova. A tak pořád dokola. Pokud se člověk rozhodne a má vůli...a umí sehnat finance, není nemožné se tam dostat.

Fotografická výbava?

Letos jsem jsem měl s sebou tři těla, dvě zemřela. Nemůžete tam zůstat bez foťáku, takže beru zálohu. Od základu od širokáčů až po pevnou 300, v mém případě Canony a L-kový skla. Snažím se to i ochránit, ale... Po prvním závodě byla moje 70-200 jako přesýpací hodiny... Všechny skla do 300 mm jsou ideální. Techniku vozíme na střeše a při jednom závodu jsme to obrátili na střechu, všechno se zničilo, jen moje foťáky zázrakem přežily.

Fotky se musí při závodech zálohovat na kartách a taky do notebooku, a ještě na externí disk. Ty fotky jsou to nejdražší, co máte.

Co jiného fotíte?

Letadla – to mě baví. Jezdíme do Alp. Od 3 hodin od rána taháme cestou na kopce 600mm objektivy. Je to 20kg zátěž. Ale odměna je fantastická, letadla lítají přímo kolem vás. Je to blízko vojenské základny v horách blízko Interlakenu.

Na ty letadla si můžete sáhnout! Nejlepší světlo máte mezi 9. a 10. A když to vyjde, potká se dobré počasí, správná teplota, vlhkost, světlo, vracíte se s vynikajícími fotkami.

Co je pro vás osobně nejzajímavější?

Každý závod je jiný, rally, okruhy, každý má své specifikum a má něco zajímavého. Já se snažím do fotek dostat ještě něco více – atmosféru… DAKAR je úžasná atmosféra. Nedá se to vyprávět, tisíce lidí.

Je na čištění techniky nějaký čas?

Po každém DAKARu jde celá výbava hned do servisu. Na závodě není vůbec čas. Občas ofouknout balonkem. Raději vůbec neměním objektivy. Prach je prostě všude. Moto GP je proti tomu dovolená…Je tam trénink, můžete je trefit vícekrát, protože jezdí po okruhu, je tam strava, pití a luxus, ale to mě nebaví… Na okruhy bych vzal klidně 500mm objektiv.

sport

PETR LUSK

sport

TEST

PowerShot G1 X

-mnohostránková recenze
-RAW soubory ke stažení
-srovnání šumu

CANONCLUB
FOTO – VIDEO

REPO reportáž

Fotíte většinově reportáž. Čím vás láká?

Reportáž fotím především v práci a z velké části fotografuji také portréty. Ve volné tvorbě se snažím dlouhodoběji sledovat jedno téma, takže bych to spíš viděl na fotografický dokument. Jak reportážní, tak dokumentární fotografie je ve většině případech o člověku, životě, atd., takže to bude asi to, co mě přitahuje. Ateliérovou fotografii jsem si vyzkoušel nejen na škole (bakalářské i magisterské studium na ITF), ale také na volné noze, a postupně jsem zjišťoval, že to asi není moje parketa, tím nechci říct, že by mě práce se světly a inscenace nebavila. Dnes se inscenovaný dokument i u nás objevuje čím dál víc, takže se tyto žánry navzájem propojují.

REPO reportáž

Libor Fojtík

V jaké pozici vaší fotografie vidíte člověka?

Člověk je objekt, ale nesmí být jen objektem, musí tam být pořád ten člověk.

Není fotograf s vaší praxí příliš otrlý nebo dokážete najít v reportážích nějakou emoci?

V dobré reportáži přece jde o emoce, a to co se po mě jako po fotoreportérovi chce, je zachytit onu atmosféru pravdivě a pokud možno i „emočně“. Prostě dostat to tam. :-) Někdy i když to tam není... Ale s ohledem na etický kodex a morálku samotného autora. Pro mne je důležité snažit se zachytit něco víc než jen realitu. Mít svůj pohled na věci a způsob zobrazení. Mnozí mi říkají, že v některých mých fotografiích je sarkasmus, absurdita a ironie.

REPO reportáž

Libor Fojtík

Vyfotografoval jste lidi žijící ve skromnosti v obci Zaježová na Slovensku. Proč vás toto téma oslovilo a lákalo?

Zpracovat tohle téma jsem si vymyslel pro školní úkol profesora Jindřicha Štreita. Měli jsme vytvořit maketu knihy včetně grafické úpravy, vazby atd. Sám k této myšlence udržitelného rozvoje a větší skromnosti spěji a myslím, že nám nic jiného ani nezbude...

Vaše rozhodnutí stát se fotografem - nějaký vnitřní popud?

Chtěl jsem sám sobě dokázat, že když se člověk pro něco rozhodne a jde za svým cílem, snem (ne však přes mrtvoly), jde to. Někdo to má těžší, někdo lehčí, ale jde to.

Co je to „Dobrovolná skromnost“?

REPO
reportáž

Libor Fojtík

Popsat na těchto pár řádcích pojem, se kterým si mnoho lidí láme hlavu, je úkol opravdu nelehký. Každý si totiž pod tímto pojmem představuje něco odlišného, takže nelze říci, že ten či onen „je“ nebo „není“ dostatečně „Dobrovolně skromný“, ale spíše rozlišit, kdo více či méně zatěžuje životní prostředí a vůbec společnost jako takovou. Cílem je co nejméně plýtvat energiemi, snažit se žít šetrně a vyhýbat se konzumnímu způsobu života. Pro mne je to především cesta, která vede nikoli zpátky do minulosti, ale kupředu. Lidé, kteří se rozhodnou jít po této nelehké cestě za svým snem, se často setkávají s nepochopením, ba dokonce s opovržením, i když by tomu mělo býti spíše naopak. Proto jsem se rozhodl navštívit, poznat a posléze i fotografovat život „Dobrovolně skromných“ rodin a lidí v malé vesnici Zaježová nedaleko Zvolena v pohoří Javorie na Slovensku.

REPO reportáž

Libor Fojtík

Jaká byla vaše cesta k tomu stát se profesionálním fotografem?

Pocházím z malého města Frenštátu pod Radhoštěm, a vždy jsem chtěl vědět, jak to vypadá jinde, za hranicemi, za mořem, musel jsem cestovat. K fotografování jsem se dostal přes horolezectví a s tím spojené cestování. Mí rodiče mi dávali v cestování jistou volnost, takže jsem byl sám jen s kamarády už v sedmnácti v Rumunsku, Bulharsku... Brzy po té jsem odjížděl na dlouhé výpravy především do Asie. Na svých cestách fotografoval život lidí a krajinu. Přes tuto „cestovatelskou fotku“ jsem se dostal k dokumentu při studiu na ostravské lidové škole umění a dále pak na ITF. Po příchodu do hlavního města jsem dostal práci jako fotoreportér mezinárodní fotoagentuře Isifa. Nyní již tři roky fotografuji pro Hospodářské noviny.

REPO
reportáž

Libor Fojtík

Jaké jsou vaše top fotografie - povedené i nepovedené? Co vás k nim poutá?

Koncem minulého roku jsem vydal v malonákladovém vydání knihu Laciní fórové, to je dá se říct umělecká skupina, zabývající se mimo jiné performancemi a zabíjením nudy na malém městě. Také neustále doplňuji bizarními snímky soubor Absurdistán – domov můj.

REPO
reportáž

Libor Fojtík

Fotografický klub NikonClub Česká republika a Slovensko

vás zve k soutěži

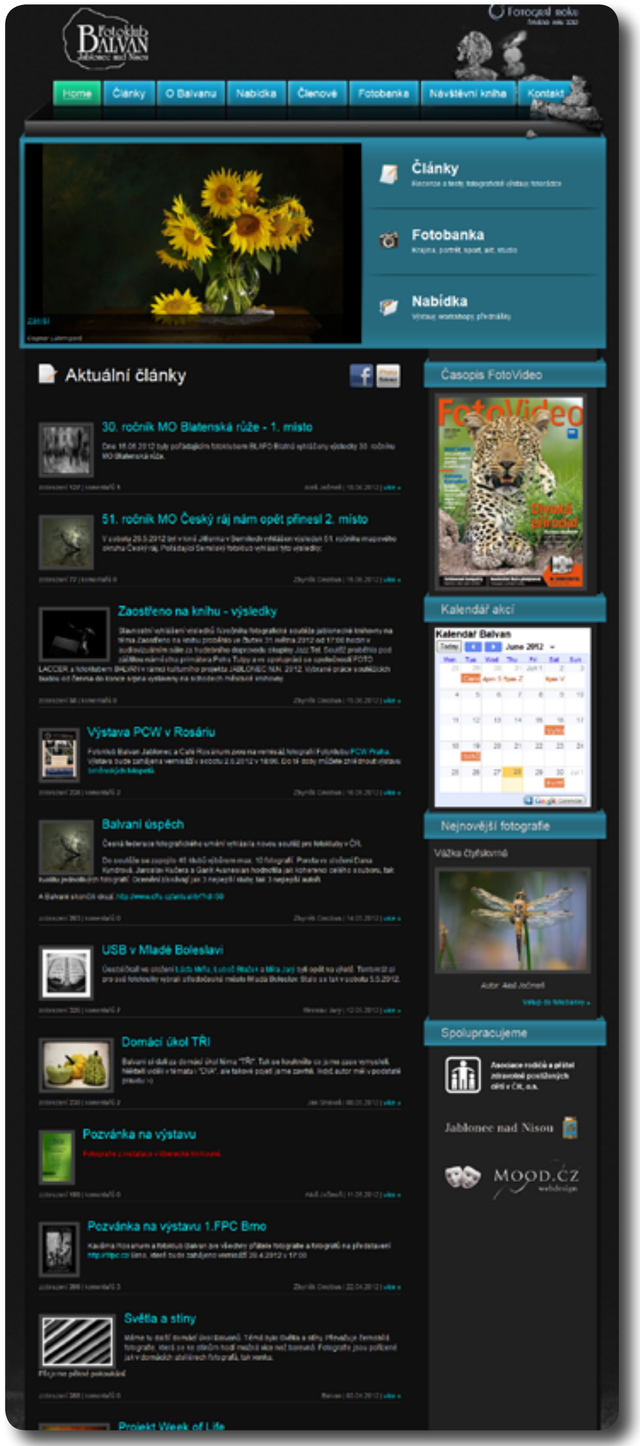
NikonClub

Nikon kalendář

www.nikon-kalendar.cz

Soutěž má uzávěrku na konci srpna a účastnit se jí mohou všichni fotografové, kteří pošlou své fotografie pořízené fotoaparátem Nikon.

Autor vítězné fotografie vybrané odbornou porotou získá poukaz na odběr zboží značky Nikon v hodnotě **50 000 Kč**.

Fotoklub BALVAN Jablonec nad Nisou

Kolik má klub stálých členů?	Právě 20. Ovšem neuzavíráme se. Takže aktuálně se zúčastňují i další kandidáti.
Kolik má klub aktivních členů?	To je složitá otázka. Míra aktivity je v různých případech opravdu nejrůznější. Ovšem na některé je opravdu mimořádné spolehnutí.
Jak často se schází?	Každých 14 dní. Vlastně od začátku dodnes.
Kdy byl založen?	K zoficiálnění došlo 29. 9. 2009.
Internetová stránka	www.balvan.net
Společné výstavy? Kde a data	V tomto je náš klub hodně aktivní. Dosavadní výstavy tedy např.: Experimentální studio Liberec Restaurace Terasa Jablonec Eurocentrum Jablonec Vestibul jablonecké radnice několikrát Vínečko Delirium Praha USB U Karla IV Praha USB Café Rosarium Jablonec s oslavou Dva roky Balvanu Vystavovali jsme v kostele sv. Anny v Jablonci a realizovali květnovou výstavu v liberecké knihovně.
Kolik výstav měli členové za posledních 12 měsíců?	Tu se přiznám, že ztrácím přehled. Naši členové mají za sebou řadu výstav nejen s Balvanem a nejen čistě autorské. Jsou často zváni k výstavám jako hosté či členové jiných sdružení stálých či jednorázových.
Hlavní místo působení klubu?	Tím je jednoznačně Jablonec nad Nisou. A to bych měl zmínit a tím i poděkovat našemu městu za podporu, kterou věnuje nám i celé janlonecké kulturní obci.
Kde se schází členové klubu? Prostory?	Pravidelné schůzky se odehrávají v salónku hotelu v Jablonci.

Kačka autor Jan Strakoš

Představení fotografických klubů

Fotoklub BALVAN Jablonec nad Nisou

Co je spojujícím prvkem pro setkávání vašich členů?

To je jednoznačně fotografie a samozřejmě přátelství vybudované za léta, i před Balvanem, s fotoaparátem v ruce.

Ve vaší tvorbě se často objevuje fotografie přírody, abstraktní témata, krajiny, zátiší a zvířata, proč?

My to považujeme za silnou devizu klubu. Každý člen má svůj nenapodobitelný rukopis a stále si ho udržuje i přes vliv kolegů z klubu. Tak se nám snad daří, aby se návštěvníci našich výstav nenudili díky jisté tématické roztěkanosti.

Váš klub je velice mladý a přesto aktivní, jak se to stane?

Zlí jazykové tvrdí, že nové koště dobře mete. Já osobně si myslím, že základ je skupina kvalitních a již úspěšných fotografů, které focení jen tak nepřestane bavit a fotoklub jim dává přeci jen jistou stabilitu a lepší možnosti prezentace. Za tak mladý fotoklub bychom ale neměli být považováni. Věkově jsme od 18 do 65 let. A ta často zmiňovaná mladost by mohla zavánět nezkušeností a to by se o mnoha našich členech říci opravdu nedalo.

Zbyněk Cincibus - Smyčky

Martin Babčický drsné něžnosti

Pracujete aktivně při hledání nových členů?

Nijak zvlášť. Zakládajících členů bylo 13. A jak už to v životě bývá někdo odchází a někdo přichází. Současný stav jistě není konečný. Naše činnost je snad dostatečnou pozvánkou mezi nás.

Zuzka Vitvarová kormo-ráno

Organizujete pravidelná setkávání? A pokud ano, jaká je jejich náplň?

Pravidelná je sice silné slovo, ale v podstatě ano. Hlavní cílem je ovšem setkávání se s lidmi stejného zájmu. A těch máme hodně především ve zpřátelených klubech PCW Praha, 1. FPC Brno a F99 z Ústí nad Labem.

Fotoklub BALVAN Jablonec nad Nisou

Stalo se u některého vašeho člena, že jeho fotografický koníček se mu stal povoláním?

Koketuje s tím hned několik členů. Alespoň v médiích vydávaných v našem kraji jsou často k vidění balvaní fotografie.

Organizovali jste společně nějaké výstavy?

Neustále…viz výše. Na **www.balvan.net** jsou záběry z výstav.

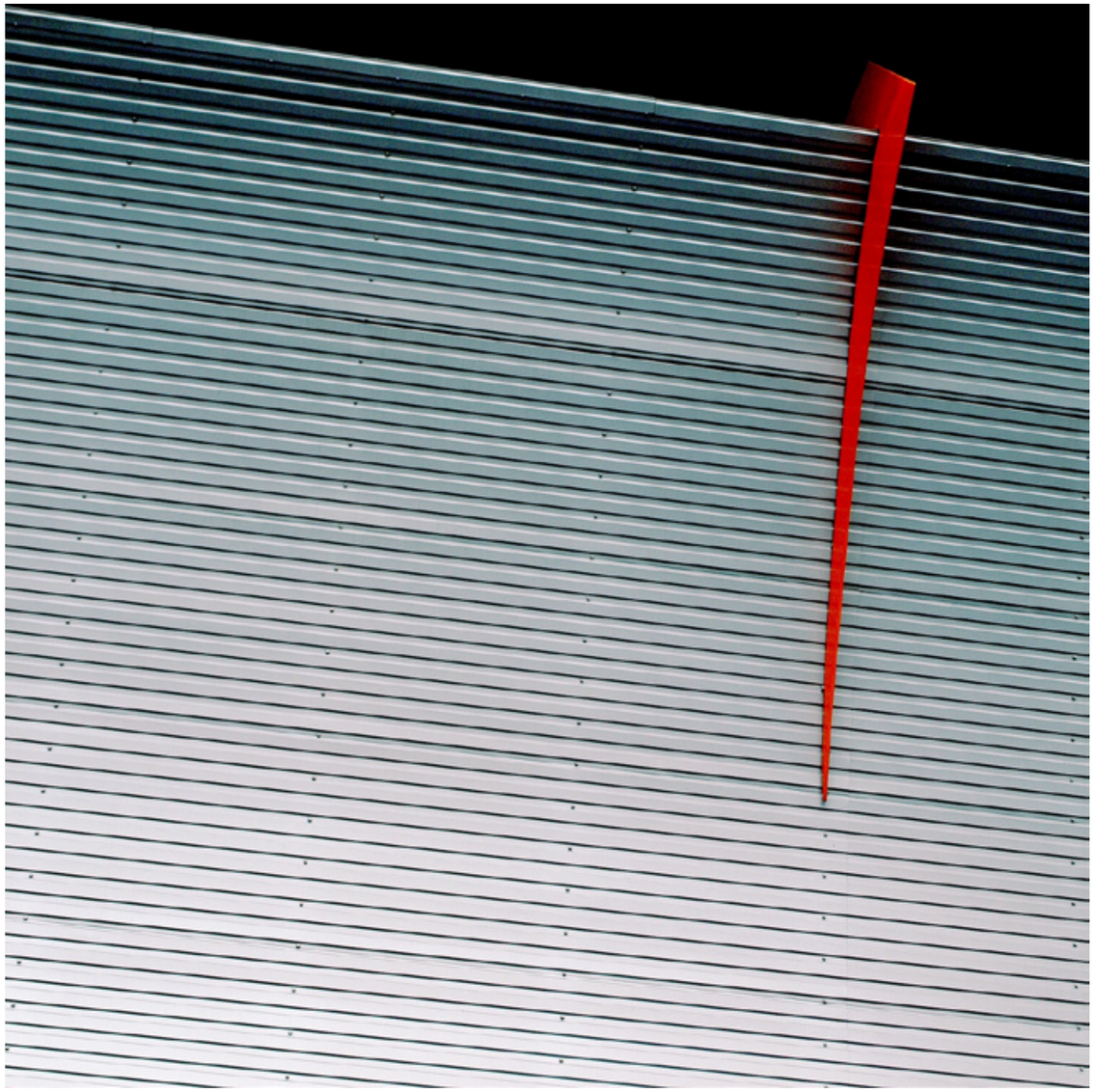
Jakých klubových soutěží se účastníte?

Prvním impulzem pro rozjetí oficiální činnosti fotoklubu byla potřeba obsadit za Jablonec mapový okruh Český ráj s padesátiletou tradicí. Tehdy s tím za námi přišel Miloš Kirchner.

Tu jsme podvakrát skončili se cti na 2. místě. Zapojili jsme se do skvěle organizované Blatenské růže a hned napoprvé jsme vyhráli. Velice hrdí jsme i na titul Fotoklub roku 2010 v soutěži časopisu FotoVideo. Letos se účastníme i soutěže **pořádané Česko federací fotografického umění**. A jsem docela rád, že netřeba vyjmenovávat osobní úspěchy našich členů. Byl by to dnes už dlouhý seznam nejen národních trofejí.

Václav Novotný sklíčka

Mirek Jarý T.R.N

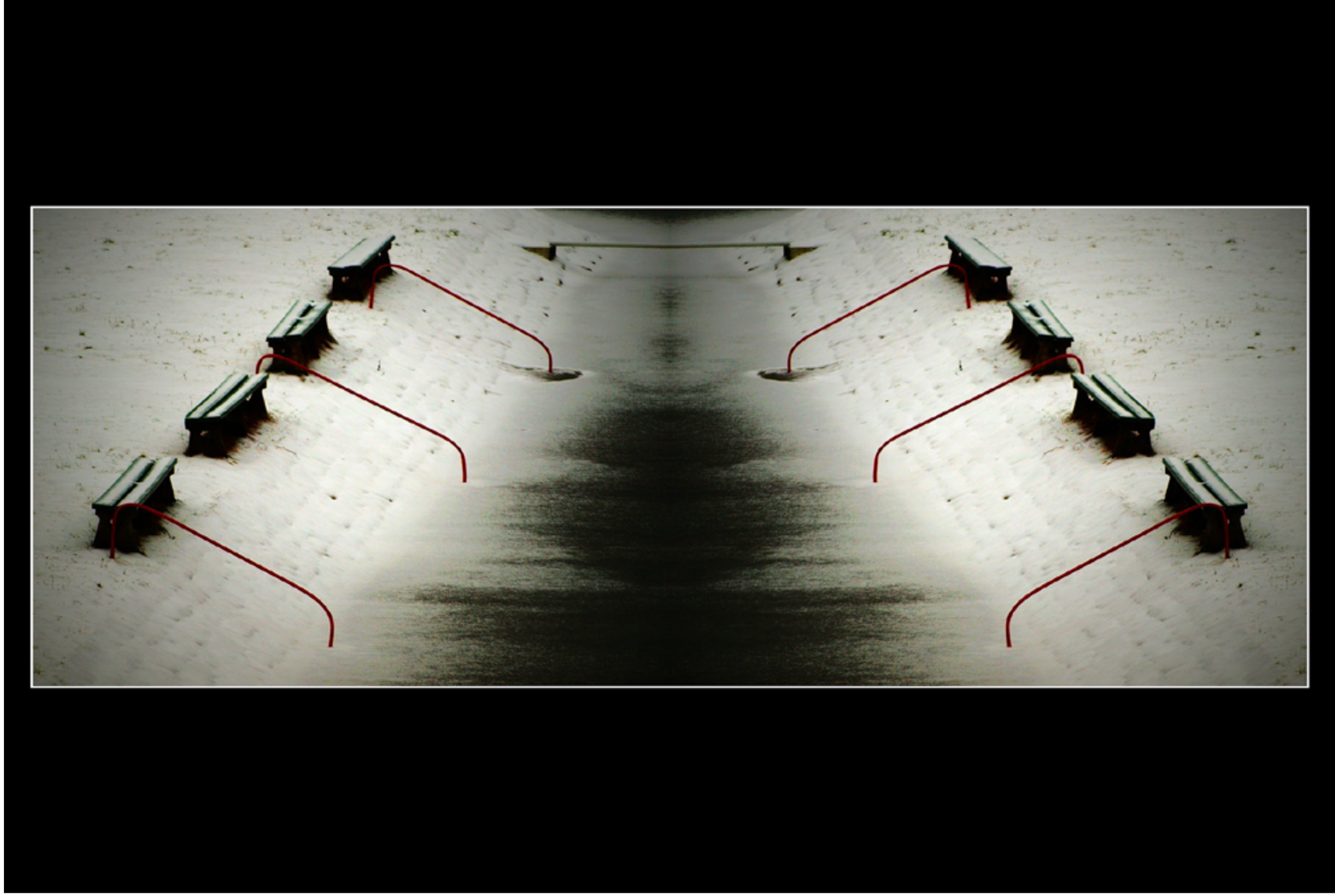
Zbyněk Cincibus SPEED I

Společné vycházky a společné fotografování, jak to probíhá u vás?

Společné akce jsou bezpochyby solí života fotoklubu. Řekl bych, že to nejdůležitější je ta večerní diskuse okolo stolu. Kdy totiž lidé jednou za čas nepospíchají domů. Na našich stránkách najdete určitě něco z našich výjezdů a k tomu musím dodat: „hezkou zábavu".

*Poznámka redakce FOCUSmagazine: 26. května byly oznámeny výsledky 51. ročníku Mapového okruhu Český ráj, **kde klub Balvan získal 2. místo**.*

*Na konci června byly publikovány výsledky soutěže Blatenské růže, kde právě klub Balvan získal první místo. **Více informací***

Mirek Jarý Násosky

Láďa Mrňa Samotáři

Představení fotografických klubů

Dagmar Lühringová zátiší

Zuzka Vitvarová úhel pohledu

Václav Novotný Paprsky

Představení fotografických klubů

FOCUSmagazine
3. číslo vyšlo: 14. 8. 2012
počet stran: 69
cena: zdarma

vydavatel:
ZULU Group, spol. s.r.o.
Pod Vinicí 27a, Praha 4
725 553 355

šéfredaktor:
Martin Kamín

redakce:
Irena Kamín Chloubová
Petr Marák
Stefan Vojtíšek

grafika:
Petra Jadlovská
Martin Kamín

design a idea:
Martin Kamín

www.focusmagazine.cz
© 2012, ZULU Group, spol. s.r.o.
© 2012, autoři fotografií

Google+

Facebook

Podpořte nás na sociálních sítích

FOCUS MAGAZINE